

Sygn. I C 266/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. N., B. R. i (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko M. W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza od każdego z powodów K. N., B. R. i (...) Spółki z o. o w W. na rzecz pozwanego M. W. kwotę po 245,67 zł (dwieście czterdzieści pięć złotych 67/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 266/16

UZASADNIENIE

Powodowie – K. N., B. R. i (...) sp. z o. o. w W. wnieśli pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 sierpnia 2015 r., sygn. akt(...) opatrzonego klauzulą wykonalności w części tj. co do punktu 2b w zakresie dotyczącym przeproszenia na portalu internetowym (...) oraz punktu 2c powołanego wyżej wyroku. Na uzasadnienie wskazali, że Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie o ochronę dóbr osobistych i zapłatę nakazał K. N., B. R. i (...) (...) sp. z o o. w W. aby przeprosili M. W. za opublikowanie artykułów „(...)” i „(...)?” poprzez złożenie w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku oświadczenia na pierwszej stronie (w papierowym wydaniu) (...) oraz publikacji na stronie głównej portalu internetowego (...)w czcienie, jaka występowała w ww artykułach treści dokładnie określonej w wyroku. W punkcie 2c wyroku sąd nakazał pozwanym utrzymanie wyżej wskazanych oświadczeń na portalu internetowym (...) przez okres minimum 60 dni kalendarzowych. Powodowie podnieśli, że zobowiązanie objęte przedmiotowym wyrokiem wygasło, gdyż zgodnie z pkt 2b i 2c opublikowali na portalu internetowym (...) oświadczenie o treści wskazanej w powołanym wyroku i pozostawili je na tejże stronie internetowej na okres od 22 sierpnia 2015 r. do 22 października 2015 r. Oświadczenie to zostało opublikowane pierwotnie w prostokątnej ramce, która uległa automatycznemu sformatowaniu wskutek czego tekst oświadczenia uległ zmniejszeniu. Jeszcze tego samego dnia usterka została przez powodów zauważona i usunięta, co

skutkowało pozostawieniem na stronie internetowej (...) oświadczenia w formie i treści wskazanej w załączonym do pozwu wydruku.

Pozwany – M. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W odpowiedzi na pozew podniósł, że załączone do pozwu oświadczenie nie spełnia wymogów określonych w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. W pierwszej kolejności zauważył, że nie została zastosowana czcionka, jaka występowała w przedmiotowych artykułach. W rezultacie oświadczenie zamieszczone na portalu (...) było nieczytelne. Podkreślił także, że samo zamieszczenie linku do oświadczenia również nie czyni zadość wymogom Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Pozwany wskazał także, że z dokumentacji przedłożonej przez dłużników nie wynika czy oświadczenie było utrzymane na portalu internetowym przez okres minimum 60 dni kalendarzowych. Na wydruku istnieje jedynie wzmianka, że oświadczenie było aktualizowane w dniu 22 października 2015 r. Zdaniem pozwanego powodowie nie wykazali, ażeby spełnili ciężący na nich obowiązek. Załączony wydruk zawiera oświadczenie w formie niewłaściwej, co przyznano w samej treści pozwu. Nie wykazano natomiast ażeby doszło do zmiany, o której mowa w pozwie. Opisana sytuacja nie została udowodniona ani nawet uprawdopodobniona. Dołączony do pozwu wydruk jedynie potwierdza zarzuty powoda – tekst na nim zamieszczony jest całkowicie niewyraźny, wymaga dużego wysiłku, ażeby móc odczytać chociaż niektóre słowa. Co ważne, nawet na wydruku (...) zawierającym aktualizację z 22 października 2015 r., 16:25 znajduje się ramka, a w niej rozmazany, mało czytelny tekst, który również nie został sporządzony w określonej przez sąd w wyroku czcionce. Powód na marginesie wskazał, że przedłożone oświadczenie nie obejmuje powoda ad. 3 (...) sp. z o. o. w W. oddział w K. (...) nie istniały już w chwili zamieszczenia tego oświadczenia. Nadto oświadczenie nie precyzuje pełnionych przez B. R. i K. N. funkcji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2015 r. nakazał każdemu z pozwanych: B. R., redaktorowi (...) oraz portalu internetowego (...), autorce artykułów: „(...)” i „(...)?” , K. N., Redaktorowi Naczelnemu (...) oraz portalu internetowego (...), (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., Oddziałowi w K., wydawcy (...) oraz portalu internetowego (...), aby przeprosili powoda (M. W.) za opublikowanie artykułów „(...)” i (...) poprzez złożenie w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku oświadczenia na pierwszej stronie (w papierowym wydaniu) (...) oraz publikacji na stronie głównej portalu internetowego (...) w czcionce jaka występowała w ww artykułach o następującej treści: „Przepraszam pana M. W., ówczesnego Doradcę – Pełnomocnika Prezydenta Miasta S. ds. Inwestycji Strategicznych za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez publiczne rozpowszechnianie nieprawdziwych twierdzeń i sugestii dotyczących rzekomych nieprawidłowości oraz niejasności w działalności Pana M. W. w związku z inwestycją, polegającą na budowie Parku (...) w S. – Centrum (...). Tym samym wyrażam szczere ubolewanie, że te krzywdzące dla Pana M. W. informacje i sugestie zostały opublikowane na łamach (...) oraz portalu internetowego (...)”. W punkcie 2c wyroku sąd nakazał pozwanym utrzymanie wyżej wskazanych oświadczeń na portalu internetowym (...) przez okres minimum 60 dni kalendarzowych.

(bezsporne, nadto treść wyroku SA w Gdańsku z dnia 6 sierpnia 2015 r. k. 17-19)

Treść oświadczenia ukazała się na stronie głównej portalu (...) w ramce, czcionką tak małą, że praktycznie całkowicie nieczytelną. Czcionka ta z pewnością nie była tej wielkości co czcionki zastosowane w obu artykułach.

(bezsporne, nadto wydruk strony głównej portalu – k. 24 – 25, zeznania B. R. – k. 80-81, zeznania świadka B. S. – k. 78-79v)

Później obok ramki pojawiło się słowo „oświadczenie”, które stanowiło link (odsyłacz) ze strony głównej na podstronę zawierającą treść oświadczenia jak w wyroku sądu, sporządzoną czcionką takiej wielkości jak ta zastosowana w artykule.

(bezsporne, nadto wydruk podstrony – k. 26, zeznania świadka B. S. – k. 78-79v, zeznania B. R. – k. 80-81)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Powodowie wniesli o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w części jako podstawę wskazując wykonanie obowiązku objętego wyrokiem. Podstawą żądania był więc art. 840 § 1 pkt 2 kpc, z którego wynika, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (...).

Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie powodów wynikające z wyroku sądu wygasłoby, o ile by zostało w całości, zgodnie z wyrokiem wykonane.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym dowody przedstawione przez powodów w sposób jasny i nie budzący wątpliwości prowadzą do wniosku, że zobowiązania nie wykonano zgodnie z wyrokiem sądu. Potwierdzają to również powodowie w swoich zeznaniach.

Żądanie pozwu obejmowało punkty 2b i 2c wyroku SA w G.. Dotyczyły one publikacji przeprosin na portalu internetowym (...). Z wyroku wynikają jasne i oczywiste kryteria: przeprosiny miały ukazać się „na stronie głównej portalu internetowego (...) w czcionce jaka występowała w ww artykułach”. Załączone do pozwu wydruki oraz zeznania B. R. i B. S. świadczą o tym, że na stronie głównej przeprosiny nigdy nie ukazały się czcionką taką jaką występowała w artykułach. Ukazały się jedynie na stronie głównej nieczytelnie małą czcionką, a czcionką wymaganych rozmiarów jedynie na podstronie dostępnej przez link lub wyszukiwarkę. Z zeznań powódki wynikało wprost, że te dwa warunki w żadnym momencie nie zostały spełnione łącznie (vide k. 80v).

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań w zakresie w jakim pozwana twierdziła, że nie jest technicznie możliwe zamieszczenie tekstu przeprosin na stronie głównej w czcionce jaka występuje w artykułach. Twierdzenie to jest całkowicie niezrozumiałe. Podkreślić przy tym należy, że powodowie w żadnym momencie po wydaniu wyroku nie podnosili, że jego wykonanie jest niemożliwe technicznie. Również w pozwie nie powoływali się na niemożność wykonania wyroku, a właśnie na jego wykonanie.

Wobec wykazania przez samych powodów, że wyrok nie został wykonany w punkcie 2b żądanie w tym zakresie należało oddalić.

Nie zasługiwało na uwzględnienie również żądanie pozbawienia wykonalności w zakresie punktu 2c wyroku tj. utrzymanie wyżej wskazanych oświadczeń na portalu internetowym (...) przez okres minimum 60 dni kalendarzowych.

Przede wszystkim należy bowiem zauważyć, że punkt 2c ściśle łączy się z punktem 2b, więc o ile oświadczenie nie ukazało się zgodnie z wyrokiem sądu to nie sposób mówić o tym, by zostało utrzymane przez określony czas.

Po drugie – zgodnie z jedną z podstawowych reguł postępowania cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro więc powodowie chcą wywieść skutki w postaci pozbawienia wykonalności punktu 2c wyroku muszą dowieść, że punkt ten wykonali. Takiego dowodu jednak nie zaoferowano. Nie tylko nie wykonano – co wydaje się w tego rodzaju sporze oczywiste – zrzutów ekranu każdego dnia wykonania wyroku, ale nawet żaden z powodów w zeznaniach nie potwierdził, że sprawdzał każdego dnia czy istotnie oświadczenie nadal znajduje się na stronie. Z zeznań K. N. (k. 80) wynika bowiem, że sprawdził czy oświadczenie zamieszczono „przynajmniej jeden raz”, a potem „już tą kwestią się nie zajmował”. Powódka B. R. wskazała, że „kontrolowała to kilkakrotnie”. Nawet więc powodowie nie mogą potwierdzić, że istotnie oświadczenie zostało utrzymane przez 60 dni na portalu.

Bez znaczenia są przy tym twierdzenia powodów, że oświadczenie można było bez trudu odszukać wpisując w wyszukiwarkę internetową jego pierwsze słowa. Sąd bowiem nie nakazał zamieszczenia „gdziekolwiek w internecie” tekstu przeprosin, a w określonym miejscu i określonej czcionką. Orzeczenie sądu miało ściśle określony cel – nie było

nim jedynie przeproszenie M. W.. Dla takiego celu wystarczające byłoby przesłanie do niego listu odpowiedniej treści. Celem orzeczenia sądu było częściowe chociażby zniwelowanie skutków publicznego naruszenia dóbr osobistych powoda (pозwanego w niniejszej sprawie) przez również publiczne przeproszenie. Konieczność wpisywania początku tekstu przeprosin w wyszukiwarce by zlokalizować oświadczenie stoi w sprzeczności z tym celem, gdyż nie każdy (a w zasadzie niemal żaden) postronny czytelnik nie zna tej treści przed jej przeczytaniem. Stąd orzeczenie sądu precyzyjnie określiło obowiązki powodów – przeprosiny mieli zamieścić w takim miejscu i rozmiarze w jakim znajdowały się artykuły naruszające dobra pozwanego.

Konkludując – powodowie w toku niniejszego postępowania wykazali, że nie wykonali orzeczenia sądu co do punktu 2b i nie wykazali, by wykonali je co do punktu 2c wyroku z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc a contrario i art. 6 kc a contrario należało orzec jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzone koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego – 720 zł ora koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł do zapłaty w częściach równych przez powodów, gdyż w równym stopniu ich działanie spowodowało powstanie tych kosztów po stronie pozwanego.

Na oryginale właściwy podpis.